

VII. *Un Ballo in Maschera*

Graaf Richard, die gouverneur van Boston was.
Voelde zich zeer in zijn sas,
Omdat hij den naam Amelia las
Op het lijstje, dat een page hem pas
Overhandigd had, en waar de namen der menschen opstonden,
Die een uitnoodiging op hun ontbijttafel vonden
Voor het bal-masqué van den tienden eerstkomende,
Want van Amelia was zijn mannenhart droomende.
Hij had echter geen kans, want van zijn trouw-
Sten vriend René was zij de vrouw,
Dus mocht hij haar nauwelijks in stilte beminnen,
En daar kwam René juist binnen
En waarschuwde hem voor Tom en Samuel
Die hem haatten zoo fel,
Dat zij vastbesloten waren
Hem te dooden vóór het einde zijner levensjaren.
Richard dankte René voor zijn trouw,
Zei dat hij 't niet gelooven wou
Want het volk had hem lief, maar dat hij 't toch gauw
Nog even aan de waarzegster vragen zou.

Richard vond de waarzegster in gesprek
En wachtte in een aangrenzend vertrek.
Was dat niet Amelia, die hij daar hoorde fluisteren?
Hij kon zich niet weerhouden naar die stem te luisteren
En hoorde, dat ze hem heel graag mocht lijden
En dat ze de waarzegster vroeg, haar van die liefde te bevrijden.
„Kleinigheid,” zei de andere stem; „ga een toovertak plukken
Op den berg, 's nachts twaalf uur, dan zal het wel lukken
Dat malle gevoel te onderdrukken.”
Toen kwam graaf Richard aan de beurt.
De waarzegster heeft zijn hand nagespeurd
En gezegd: „Waarde heer,
Je leeft niet lang meer;
Door de hand, die je den eersten keer
Na dezen zult drukken, val je dood neer.”
Richard is toen al zijn vijanden tegengekomen
En bood hun de hand, maar niet één heeft die aangenomen.
Toen zag hij zijn vriend René
En zie, die twee
Hebben elkaar innig de hand geknepen
En Richard, minder slim dan u, heeft het niet begrepen.

Nacht, — in de bergen; — ondanks de kou
Loopt er een vrouw,
En sluipt naar den besneeuwden toovertak, —
Maar eer ze er een twijg af brak
Kwam er een man naderbij
En die zei:
„Ik ken je, al ben je vermomd; o gij
Allerschoonste, die nooit aan mij
Kunt toebehooren, zég dat ge mij bemint,
En ik ben tevreden en verdwijn gezwind
Uit respect voor mijn vrind.”
Maar zij wou niet bekennen
En toen kwam René aanrennen.
Die herkende haar niet, hèm wel,
En riep: „O Richard, vlucht snel!
Anders is het met je gedaan,
Want Tom en Samuel komen er aan.
Die juffrouw die je bij je had
Breng ik wel even terug naar stad.”
Nauwelijks was Richard uit de voetjes
Of Tom en Samuel naderden zoetjes

En grepen het tweetal aan.
En toen was het met Amelia's incognito gedaan.
Wel lieten de moordenaars hen gaan,
Maar René was zeer onvergenoegd
En heeft zich bij Tom en Samuel gevoegd,
En zij spraken af, dat Richard op het bal-masqué zou sneven,
En ze gingen loten, wie hem den doodssteek zou geven.
Amelia greep in de bus, en o wee,
Op het briefje stond: René.

Richard schreef, uit plicht van eer,
Den volgenden morgen een ukase neer
Dat René en zijn vrouw bij het volgend morgenrood
Naar Engeland moesten gaan met de boot.
En 's avonds ging hij naar 't bal onbevreesd,
Maar zie, midden in het gewoel van het feest
Kwam eerst Amelia om hem te zeggen: „Ga heen,”
En toen kwam René en doodde hem meteen.
Of liever — Richard leefde nog even,
En kon dus René de ukase nog geven,
Waaruit bleek, dat Richard niets had misdaan.
Zij zagen elkaar vol ontroering aan
En nadat Richard een woord van vergiffenis had gesproken
Heeft hij voorgoed de oogen geloken.
En allen slaakten droevige kreten.
Zeg nu nog eens, dat waarzegsters er niets van weten.

(Muziek van Verdi; eerste opvoering 17 Februari 1859
te Rome. — De hoofdpersoon van de ware gebeurtenis,
die aan het libretto ten grondslag ligt, is koning
Gustaaf III van Zweden, † 1792.)

GIUSEPPE VERDI (10 Oct. 1813—27 Jan. 1901), de componist
van *Rigoletto*, *Il Trovatore* en *La Traviata*, die in 1858 voor het
Stadstheater te Napels „*Un ballo in maschera*” schreef. Tot opvoering
hiervan kwam het echter eerst in 1859 in het Apollo-theater te Rome.
Deze opera behoort tot zijn meestbeteekenende werken na de hier-
boven genoemde, en met de later geschreven *Aida*, *Othello*- en
Falstaff, mag zij zeker tot de paarlen worden gerekend der echt
Italiaansche Opera-muziek.